

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/74/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516201138
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2516201138.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/X, C., adresa pre doručovanie: D. XX, XXXX E.. A. D. F., Rakúska republika, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária VASIL & partners, s.r.o. IČO: 47 240 482, so sídlom Žižkova 4D, Košice, proti žalovanej: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, C., právne zastúpená Mgr. Julianou Sumkovou, advokátkou, so sídlom Weiseho 16A, Nové Mesto nad Váhom, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 8. marca 2021, č.k. 15C/45/2016-234, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. stranám nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že na návrh žalobcu doručený súdu dňa 03.03.2016, sa začalo konanie o vyporiadania bezpodielového vlastníctva manželov, ktoré bolo uznesením zo dňa 02.07.2020, č. k. 15C/45/2016-227 podľa § 163 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prerušené na zhodný návrh strán za účelom mimosúdneho vyriešenia sporu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.07.2020. Ustanovenie § 163 CSP patrí medzi osobitné prípady obligatórneho prerušenia konania, ktorý je do značnej miery odlišný od iných spôsobov prerušenia konania a to tým, že prerušenie je vyvolané aktivitou sporových strán. Pokiaľ sporové strany vyvinú aktivitu k takémuto procesnému postupu, súd je povinný konanie prerušiť. Konsenzus strán sporu o prerušení alebo odročení pojednávania je prejavom ich dispozície s konaním, a to predovšetkým dispozičným prejavom žalobcu. Vzhľadom k tomu, že následne sporové strany nepodali v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania návrh na pokračovanie v konaní, súd konanie podľa § 163 ods. 2 CSP zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol na základe § 256 ods. 1 CSP a contrario s prihliadnutím na čl. 4 ods. 2 CSP. V danej veci mali právo podať návrh na pokračovanie v konaní obe strany, no keďže ani jedna z nich tak neučinila, zastavenie konania možno pričítať obom stranám v rovnakom pomere. Preto súd rozhodol ta, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Dôvodila tým, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie súdu považuje za predčasné, nakoľko súd nepostupoval v súlade s ustanoveniami zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19.01.2021 (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z.z.“). Poukázala pritom na ustanovenia § 8 písm. a) a § 9 ods. 1, ktoré boli prijaté zákonom č. 9/2021 Z.z., účinným od 19.01.2021, kedy lehoty, a to ani procesné neplynuli. Podľa názoru

žalovanej šesťmesačná lehota mala uplynúť dňa 16.02.2021, avšak v zmysle uvedených ustanovení lehoty neplynuli počas daného obdobia, takže nemohla uplynúť. Okrem toho má za to, že prerušenie plynutia lehoty je opodstatnené, pretože medzi stranami sporu prebiehajú stále mimosúdne rokovania, avšak z dôvodu, že žalobca dlhodobo a trvalo žije v Rakúsku, je problematické dohodu uzatvoriť. Navrhla zrušiť napadnuté uznesenie a pokračovať v konaní.

Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s obsahom a dôvodmi uznesenia súdu prvej inštancie a považuje ho za zákonné a vecne správne. Popiera tvrdenia žalovanej, že prebiehajú rokovania k mimosúdnemu vyriešeniu sporu, ktoré sú problematické z dôvodu, že žalobca žije v Rakúsku. Podotkol, že má právneho zástupcu na území Slovenskej republiky a taktiež, že nemá záujem na ďalšom pokračovaní v konaní, preto z jeho strany ani nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní v zmysle ustanovenia § 163 ods. 2 CSP. K právnej argumentácii žalovanej uviedol, že túto nepovažuje za správnu, nakoľko uznesenie o prerušení konania zo dňa 02.07.2020, nadobudlo právoplatnosť dňa 16.07.2020, preto posledným dňom 6 mesačnej lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní bol deň 16.01.2021 a pretože tento deň pripadol na sobotu, posledným dňom lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní bol 18.01.2021. Vzhľadom k uvedenému a s poukazom na ust. § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 62/2020 Z.z. by žalovaná musela podať návrh na pokračovanie v konaní najneskôr do 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona, teda do 18.02.2021, čo sa nestalo. Aj v prípade, ak by žalovaná podala návrh na pokračovanie v konaní, ktorý by mal byť súčasťou jej odvolania, tento návrh, podľa datovania odvolania, podala na súd až 22.03.2021, teda po uplynutí lehoty. Žalobcovi nie je zrejmé, ako žalovaná dospela k poslednému dňu lehoty 16.02.2021 na podanie návrhu na pokračovanie v konaní, ktorý uviedla vo svojom odvolaní. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalovaná v odvolacej replike priznala, že lehotu, ktorú uviedla vo svojom odvolaní vypočítala nesprávne, má však za to, že skutočnosť, že tento návrh v stanovenej lehote nepodala, bola zavinená práve problémami s núdzovým stavom v súvislosti s ochorením COVID-19. Trvá na tom, že ide o výnimočnú situáciu, kedy opatrenia v súvislosti s COVID-19 spôsobili jednak nemožnosť uzavrieť mimosúdnu dohodu v danom období a tiež nemožnosť podať návrh na pokračovanie v konaní. Taktiež uviedla, že do 12.03.2021 bola práceneschopná z dôvodu ochorenia COVID-19 a zároveň požiadala súd o odpustenie zmeškania lehoty v zmysle ust. § 122 CSP. S priznaním trov konania žalobcovi nesúhlasí z dôvodu, že sa nejedná o úspech vo veci.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 CSP v spojení s § 357 písm. a/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, pretože napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

Podľa § 163 ods. 1 CSP, ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

Podľa § 163 ods. 2 CSP, ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 03.03.2016, domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na pojednávaní dňa 02.07.2020 strany sporu zhodne navrhli odročiť pojednávanie a zároveň požiadali o prerušenie konania. Na základe uvedeného súd prvej inštancie, vzhľadom na zhodný návrh strán sporu, uznesením zo dňa 02.07.2020,

právoplatným dňa 16.07.2020, konanie prerušil podľa § 163 ods. 1 CSP. Pokračovanie v konaní prerušenom podľa § 163 ods. 1 CSP je potom v zmysle § 163 ods. 2 CSP možné len na návrh niektorej zo strán, ktorým požiada o pokračovanie v konaní najneskôr do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Ak sa tak nestane, súd konanie zastaví. V danom prípade žiadna zo strán v lehote šiestich mesiacov od právoplatného prerušenia konania nepodala návrh na pokračovanie v konaní a preto súd nemal inú možnosť, len konanie zastaviť.

Žalovaná v podanom odvolaní namietala, že súd pochybil, keď nevzal do úvahy predĺženie procesných lehôt v dôsledku prijatia zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, poukazovala na ust. § 8 a § 9, ktoré boli prijaté zákonom č. 9/2021 Z.z., účinným od 19.01.2021, upravujúce dobu, kedy lehoty neplynuli. Nemohla teda podľa nej nastať situácia, ktorou súd prvej inštancie odôvodnil zastavenie konania, t.j. uplynutie lehoty na podanie návrhu.

Odvolačný súd sa preto zaoberal otázkou, či žalovaná podala návrh na pokračovanie v konaní včas. Po preskúmaní obsahu spisu však dospel k záveru, že tomu tak nie je. Vychádzajúc z obsahu spisu, v čase vydania odvolaním napadnutého rozhodnutia o zastavení konania, nebol súdu doručený návrh žiadnej zo strán na pokračovanie v konaní. Až z obsahu podaného odvolania zo strany žalovanej možno usudzovať, že ním okrem iného navrhla pokračovať v konaní. Odvolanie bolo súdu doručené dňa 22.03.2021.

Zákomom č. 9/2021 zo dňa 14.01.2021, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti s druhou vlnou pandémie ochorenia COVID-19, boli do zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 doplnené ustanovenia § 8 a 9, ktorými sa predlžujú lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, vrátane lehôt ustanovených zákonom alebo určených súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní, čiže sa vzťahujú aj na súdne konania, akým je konanie v predmetnej veci.

Podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z.z., lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

- a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,
- b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z., ustanovenie § 1 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

V zmysle citovaných ustanovení zákona, ktorý nadobudol účinnosť dňa 19.01.2021, bolo plynutie zákonných a sudcovských lehôt prerušené v období od účinnosti tohto zákona do 28.02.2021 (§ 8 písm. a/). Uznesenie o prerušení konania zo dňa 02.07.2020 nadobudlo právoplatnosť dňa 16.07.2020, preto posledným dňom šesťmesačnej lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní bol deň 16.01.2021, keďže ale tento deň pripadol na sobotu, je v zmysle § 121 ods. 4 CSP posledným dňom lehoty nasledujúci pracovný deň, t.j. pondelok 18.01.2021 (pred účinnosťou cit. zákona). S poukazom na ust. § 8 písm. b) cit. zákona by žalovaná musela podať návrh na pokračovanie v konaní najneskôr do 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona, teda najneskôr dňa 18.02.2021, čo však žalovaná neurobila a preto súd prvej inštancie postupoval správne keď konanie zastavil.

Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 30.04.2021 (v odvolacej replike) uznala, že zmeškala lehotu na podanie návrhu na pokračovanie v konaní, avšak zároveň požiadala o odpustenie zmeškania lehoty v zmysle ust. § 122 CSP. Ako ospravedlniteľný dôvod zmeškania uviedla jej dlhodobú práceneschopnosť z dôvodu ochorenia COVID-19.

Súd prvej inštancie, rozhodujúc podľa § 122 CSP, návrh žalovanej zo dňa 30.04.2021 na odpustenie zmeškania lehoty zamietol uznesením č.k. 15C/45/2016-269 zo dňa 20.09.2021 majúc za to, že v danom prípade neboli kumulatívne splnené podmienky na odpustenie zmeškania lehoty v zmysle ust. § 122 CSP. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.09.2021.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd uzavrel, že žalovaná nepodala v zákonom stanovenej lehote návrh na pokračovanie v konaní a keďže takýto návrh nepodal ani žalobca, preto súd prvej inštancie správne rozhodol, keď pre absenciu procesného návrhu na pokračovanie v konaní, konanie v zmysle § 163 ods. 2 CSP vo veci samej zastavil. Preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie za použitia ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne vrátane správneho výroku o trovách konania potvrdil.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).